

המין

דו"ח קינסי על האשה ובעיית

השבוע התפוצצה באמריקה פצצה מסוג חדש. לא היתה זאת פצצת אטום או מימן חדשה. היתה זאת, כפי שקראו לה העיתונים, "פצצת המין". היתה לה צורה של כרך עבה, בן למעלה מ-800 עמודי, גודש מספרים וטבלות. הוא הוכן, במשך 15 שנה, על ידי צוות מחקר שעבד מטעם המכון לחקר המין שליד האוניברסיטה באינדיאנה. שבראשו עומד פרופסור רחבי-גוף ולבוש תמיד בחליפה בלתי-מנוהגת. שמו: ד"ר אלפרד ס. קינסי.

הברית ב-20 השנים האחרונות.

● שליש מבין הנשים שקימו יחד סים מיניים לפני הנישואין עשו זאת עם שנים עד חמשה גב-ריב, יותר מחצי לקימו יחסים עם גבר אחד בלבד ו-46% רק עם לירוס, אתו התחתנו תוך שנה בערך.

שלושה רבעים מן הנשים הללו אינן מתחתנות כלל על כך, ו-13%—12% מהן ישנם רק רגשי חרטה קלושים.

● שליש מן הנשים שנולדו לפני תחילת המאה ה-20 לקינסי כי נהגו ללבוש בגדי לילה שעה שבו ביחסים.

מיניים. בזמננו נוהגות כן רק 8% של נשים.

● 62% מן הנשים שנבדקו על ידי קינסי נהגו לאונן זמן מה בחייהן. אבל בדרך כלל לא המשיכו בזה זמן רב. (אצל הגברים אחוז המאוננים הוא 92%, ומשך הזמן גדול יותר בממוצע מאשר אצל הנשים.)

● חמישית מכל הנשים הנכללות ב"דו"ח קינסי הן בעלות נסיון הומוסקסואלי בתורן. אלה הרוב המכריע עד בלתי נשואים או נשואות-לשעבר. רק 3% של נשים נשואות עסקו בהומוסקסואליזם הן נשואיהן. (מבין הגברים הבלתי-נשואים עוסקים בהומוסקסואליזם חצי, מבין הנשואים 4.6%.)

● טעות מקובלת היא לחשוב שהנערות מתבגרות יותר מהר מהנערים. נכון הוא שהנערות מגיעות לתחילת התבגרות הגופנית שנה לפני הנערים, אך ההתבגרות נמשכת אצלן זמן ארוך, מתקדמת באיטיות עד גיל ה-20, מוסיפה להתקדם עד שהאשה מגיעה לשנת ה-30 שלה בערך. רק או "מגיע המתח המיני של האשה לשיאו. אחר כך נשמר המתח המיני מבלי לרדת עד גיל 50 או 60.

הגבר, לעומת זאת, מגיע למלוא ההתבגרות והמתח המיני בשנות ה-20 שלו, ומיד אחר כך מתחילה קצומת המתח שלו לרדת בקביעות. זוהי, לדעת קינסי, אחת הסיבות העיקריות לקשיים בחיי נשואים. בראשיתם, שעה שהגבר נמצא בשיאו יכולתו המינית, האשה עדיין קרוב לרדת בקביעות. זוהי, לדעת קינסי, אחת הסיבות העיקריות לקשיים בחיי נשואים. בראשיתם, שעה שהגבר נמצא בשיאו יכולתו המינית, האשה עדיין קרוב לרדת בקביעות. זוהי, לדעת קינסי, אחת הסיבות העיקריות לקשיים בחיי נשואים.

● טעות מקובלת אחרת: לדעת קינסי אינו זה נכון כלל שהאשה איטית יותר בתגובתה המינית. כושרה של האשה להגיע לשיא מיני במהירות אינו נופל מזה של הגבר, ובמקרים רבים אף מהר יותר מכל גבר שהוא. אך יש הבדל יסודי באופן התגובה של האשה והגבר, אשר בו טמון ההסבר לדעה ה"מקובלת": נשים אינן מתעוררות ל"הנער" בה מינית כמו הגברים. בניגוד לגברים, אין הן מסוגלות להגיע להתעוררות מינית על ידי ראיית עירום של גבר למשל, קריאת סיפור אירוטי, או ראיית סרט "מגרה". יש צורך "בכמות ניכרת של גירוי רגשי כללי לפני כל מגע מיני" כדי שהאשה תגיע לשיא המיני. זאת, ישנה זו, הידועה מוזמן לאנשי המדע, הוכחה עכשו על ידי הסטטיסטיקה ה"מקיפה של קינסי.

ד"ר אלפרד ס. קינסי פצצת מין

● רק אחת מכל שבע נשים שנולדו בשנות ה-90 של המאה הקודמת באה במגע מיני לפני הנישואים. עד גיל 25, אך היחס עולה ל"שנים מתוך חמש, אם טרם נישאו עד גיל 40. אצל הנשים שנולדו בעשור ה"ראשון של המאה ה-20 נוכחית עולה היחס לכפליים עד גיל 25, כלומר יותר מאחת מגע מיני לפני נישואים. בין אלה שנש"ארו רחוקות עד 40 היחס הוא שלוש מ"כל חמש. (אצל הגברים — לפי דו"ח קינסי — אחוז הנוקטים למגע מיני לפני נישואיהן הוא 83%).

● רק אחת מארבע נשים שנולדו בשנות ה-90 של המאה הקודמת בגנה בבעלה, בעוד שמספר הגברים שבגדו בנשותיהם היה גדול הרבה יותר. אך גם אצל הנשים של מאתנו אין האחוז בגובה הרבה יותר (26%). רק 6% בגדו בבעליהן עוד לפני הגיען לגיל 20. האחוז עולה ל"9% בין שנות ה-20 ל"30, ול"26% בשנות ה-30 ובשנות ה-40 המוקדמות. בעניין זה לא נמצא כל הבדל בין השכבות החברתיות, אך היחס עולה בהתאם להשכלה. בעוד שבין בוגרות הקולאג'י בוגרות בבעליהן 31%, הרי בין בוגרות בית הספר התיכון האחוז הוא רק 24%. (50% הבעלים בזמננו בוגדים — לפי דו"ח קינסי — בנשור תיהן.)

● בעוד שבחורות שנולדו לפני תחילת המאה לא היה משחק-ידיים ידוע כלל (אומר קינסי: "רבים חושבים את משחק-ידיים להמצאתו של הנוער ה"אמריקאי המודרני" מוצר של תרבות מתנוונת מבחינה מוסרית. אך הדורות הקודמים קראו לו פשוט בשמות אחרים: פלירט, חיזור וכו'). הרי בין הנשים שנולדו בעשור הראשון של המאה ה"נוכחית" עסקו בדבר 91%, ומאלה ה"שייכות לדורות מאוחרים יותר 99%. יחס המספרים של אלו שהביאו את ה"משחק, לפי ביטוי של קינסי "עד ל"קודת האורגזם", עלה מאחת על כל ארבע, עד ליותר מחצי.

● הנשים אינן כלל קרירות, במידה שהאמונה הזאת נפוצה, וברוב המקרים חיי המין שלהן שביעיר-רצון ומשתפרים עוד עם הגיל, אפילו בשנת הראשונה של הנישואין, בה נדרשת התאמה רבה, שאיננה מושגת מיד, מגיעות לפחות אחת מארבע נשים לשיא המיני, לפחות פעם אחת. בגיל שבין 21 ל"40 מגיעות לכך 84% עד 90% מכל הנשים. בסיכום, אומר קינסי, בשלושה רבעים של היח"ס מיניים בנשואים מגיעות הנשים ל"שיא משביע רצון. אמנם, הדו"ח לא הצ"יח להראות אפילו על זקרה אחד של אשה, שהגיעה לשיא ב"100% של ה"יחסים המיניים.

● רוב הנשים שנולדו לפני תחילת המאה לא זכו לכך. רובן, לפי קינסי, לא ידעו כלל שאשה יכולה להגיע ל"שיא מיני, או שחשבו ש"אין זה נאה". "זהו הישג גדול", מציין קינסי, "שה"קרירות המינית יודה במידה כה גדולה במשך זמן קצר ביחס. לפי ייחוס הישג זה לגישה גלויית-הלב ולחיכוך החפשי על עוני המין אשר התפתח בארצות-

אמר אחר: "תמיד היה לה לב חלש". סיכם שכן שלישי במרירות: "כל האסון היה יכול להימנע, אילו חוסי המתח הגבוה, העוברים במקום ישוב צפוף, היו מבודדים".

דרכי אדם

הילדים לא ישנו

תושבי תל-אביב היודעים להעריך פלאפל משובה, גילו בזמן האחרון מקור אספקה חדש ברחוב פינסקר 35, בו הוקם קיוסק פלאפל ועיר המנוהל על-ידי אהרן בן-נסיים, שחור הוקן וחדה-מבט. הוא קורא לעצמו, על השלט התלוי מעל לעסקו בשם "המיואש".

מי שינסה לשאול את בן-נסיים מדוע הוא קורא לעצמו בשם זה, עתיד להתחרט על כך: בן-נסיים יתחיל מיד לספר לו, בלשונו העברית המצויינת ובכשרון נואמים טבעי. הסיפור מתחיל בחימן, ממנה עלה המיואש עם משפחתו ב"1929. הצרות פקדו אותו כבר מתחלה. ב"1930 נהרג אביו בתאונת דרכים ביפו. הוא נשאר לגור עם אמו ושתי אחיותיו, שושנה ובתיה, בביתם שברחוב פינסקר. בן-נסיים ואביו ניהלו חנות לממכר פחם, אך העסק נכשל שעה שרוב תושבי תל-אביב התחילו להשתמש בחשמל ובנפט. הוא לא התייאש עדיין, החל למכור ירקות. **ריב משפחתי פעיל.** מיד אחרי מות האב העבירה האם את הבית, שהמת הוריש אותו לכל המשפחה, לאוסטרופוטו של פור-דין פלטיאל דיקסטיין, בלי ידיעת בנה. במרוצת השנים נישאו שתי האחיות. ש"שנה עברה לגור עם בעלה בשוק הכרמל ובתיה נשארה לגור בחדרה, יחד עם בעלה. רק כאן החלו הצרות. המשפחה החליטה למכור את הבית, דרשה מאהרון לאשר את המכר בחתימתו. הוא סירב. בעלה של בתיה, חיים לוי שרעמי, ניהל מסע-צלב נגד גיסו, צעק עליו: "אתה לא תעמוד אחד נגד כ"לנו", ניסה לשכנע את אהרון בעזרת אגרו"פיו. אהרון היה קרוב לשכנו, שעה שבאו השכנים, הצילוהו מיד גיסו.

שרעמי לא חיה, שלח לאהרון בידי אחת מידיות המשפחה פתק, בו נאמר: "חייך או חיי". אהרון הביא את הפתק למשרתה, שקראה לשרעמי, ביקשה הסברים. שרעמי הסביר שוהו ריב משפחתי פעוט בלבד. ה"שטרה הציעה שהשניים יעשנו את מקטרת ה"ל. שרעמי הסכים והשיט לאהרון סיגריה. א"חחליף זה למקטרת השלום הועיל רק מעט. אהרון איבד את עבודתו כפועל-בניין, קיבל הלאה מידיו ערבי ביפו, פתח ליד הבית קיוסק לממכר פלאפל.

התבססות נוספת זאת היתה בהחלט לא לפי טעמם של אחותו ובעלה. הם מיהרו להריץ מכתב לעירייה, בישרו לה על הקמת המבנה החדש, ללא רשיון מתאים, טענו כי אהרון מוכר את שחרותו עד שעה מאוחרת בלילה, מונע שינה מעיניהם ומעיניו שבעת בניהם (חמישה נמצאים, כנראה, בתכנית מספר הצאצאים הנוכחי של משפחת שרעמי הוא שנים). אך המכירה לא הפריעה כלל למשרתה הופיעה, סגרה את הקיוסק. אהרון החל לרוץ מולת משרד אחד לשני, כתב מכתבים לעשרות כתובות בבקשה להציל מידיו גיסו. אחד המכתבים נשלח, כרגיל ב"מקרים כאלה, אל ראש הממשלה, שמשדרו השיב במקומו כי העניין שייך למשרתה.

עכשיו מתכוונן המיואש לפנות לעמוס בן-גוריון, להראות לו את המכתב. "אני אשאל אותו", מה זה, הוא אבא שלך או לא אבא שלך? עשה מהוהו!"

הווי

הכנה לקואונה

בתל-אביב נדון אברהם גלר למאסר 6 חדשים על גניבת תיק-עור ממוכרות ה"קיבוץ המאוחד, אליה בא בבקשה לקבלו לאחד הקיבוצים.

1000 נשים לשלמה

באילת הואסם צעיר ירושלמי במעשה אור-נס. הראשון במקום. מזה 2000 שנה, בענדה היפאית, אתה התיידד תוך שעתים של טיול משותף על שפת הים ככחן למכרות המלך שלמה.

שרצים ידברו

בירושלים קיבל ראש העירייה, יצחק קריב, מעטפה שהכילה עשרות זבובים ואשפה, ב"צירוף פתק, בו היה כתוב: רוישת-שלום מצפון-תלפיות.

שרידי ברזל

בשפיים המציאו בני הקיבוץ המאוחד, ש"התכנסו שם לעצרת, ספורט חדש: תחרות במשיכת-חבל בין קבוצת נערים לבין טרק"טור,

נים, שראו בתמהון איך שנערים שונים ה"ו סיפו כל כמה דקות-אבטיח לערימה, חשבו את הפעולה לתכסיס מסחרי מחוכמ, שיראה איך אוזל המלאי בהתמדה.

מדי פעם היה אחד משני המוכרים מאיך באחד הספקים: "תניו ליעקב שיתן יותר מהר!" והספק היה רץ לפינה החשוכה, מבקש מן הנער שישב שם להגביר את הקצב. משך כל אותו זמן המשיך אפסטיין להיות עסוק עם לקוחותיו. אלא עתה נמצאו מער-ערים על המחיר, 10 גרוש זה יותר מדי, רטן משהו, "אפילו על הסכין. בפינה השניה מוכרים את זה בשמונה." וכדי לתת משקל לזכריו הוסיף: "הם אפילו אומרים שזה נותן להם מאה אחוז ריוח!" אפסטיין, כמובן לא האמין.

מעשי מופת

לו יהיה בני תחת

אנקות חנוקות עלו מן החצר בסמטה ה"צרה בחיפה. אברהם גורין, בלתי-מגולה, אדום-עיניים, ככה בכבדות, בהישענו על הדלת ובנשואו, מפעם לפעם, את עיניו, כאילו לא הבין דבר-מה. אברהם התאבל על אשתו, פאני, אשר מתה למען בנה.

קרובים וידידים באו אחד אחד לביקור תנחומים אל החדר הגדול והדל, ישבו על הכסאות והמיטות מבלי להוציא הגה. הרצ"פה לא סואטאה, המיטות לא סודרו, הצלחות ושיירי האוכל נחו על השולחן: ידה של עקרת-הבית חסרה.

חוס האנסנה המנותק, אשר קיפד את פתיל-חיה, עודו תלוי על הקיר. התיל עליו היו תלויים לבנים ליבוש עדו חוצה את החצר, אך לבנים אין עליו. איש אינו מגרש את שתי התנגולות הצנומות אל תוך הלול. הן

פאני גורין לב חלש

חופשיות לטייל כאתח-נפשו. **לב חלש.** אברהם גורין הוא עולה חדש. משפחתו עלתה מרומניה ב"1949 והתיישבה בחיפה, משום שוו היתה העיר הראשונה אליה הגיעה. אברהם, שהוא איש דתי אדוק, לא עסק במקצוע קבוע, הרויח את לחמו בממכר ומקנה.

כיום האסון היו בבית רק האם, פאני, והבן הבכור, חיים (17) יפה התואר. האח הצעיר, אריה (10), התרחץ בים עם חבריו. האב שהה בעיר התחתית, חיפש טרף לבני ביתו.

חיים, שהיה כרוב בני גילו מנואי חובב, עסק בהתקנת אנטנה לרדיו. הוא טיפס על הגדר הנמוכה וקרא לאמו: "אמא, באוי התחיקי קצתה השני של החוט, עד שאקשור את הקצה הנה."

"רנע, ענתה פאני, "אני עסוקה". היא יצאה כשרגליה יחפות, תלתה ככסיים על התיל, חזרה שנית אל תוך הדירה.

חיים איבד את סבלנותו. הוא קפץ מן הגדר, גמר אומר לקשור בעצמו גם את הקצה השני. הוא לא שם לב שבשעת קפי-צתו נתלה חוט האנטנה על בני חוט חשמל גלוי של רשת החשמל העירונית. הוא ה"חשמל נשאר תחוק במקומו.

"כשהתחשמלתי", סיפר אחר-כך, "לא יכולתי לזוז. אני חושב שצצקתי. אחר נפלתי. כל גופי שותק. ראיתי את אמא רצה החוצה. אחר-כך הרגשתי שהזרם הירפה מעני. ראיתי את אמא שוכבת על הארץ לרגלי, אוחות בחיט. היא משכה אותו מיד. קפצתי תפסתי סולם וורקתי אותו על החוט, כדי לקרוע אותו, אך היה מאוחר מדי. אמא מתה." שכן, שהיה עד ראייה טרגדיה, סיפר עוד שכרעיה האחרונים צעקה פאני גורין "חיים, אל הינע בחוט! אל הינע בחוט!"